

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΔΑΝΑΗ ΧΟΥΤΖΟΥΜΗ

Μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στο Ναυπηγείο Σκαραμαγκά

Ιδρυτικό Μέλος του "Νέου Κινήματος Αλλαγής

1. Σε ποια κατάσταση βρίσκεται σήμερα το Ναυπηγείο Σκαραμαγκά, έναν χρόνο και πλέον μετά την νέα μεταβίβαση του σε ξένους (άραβες) κυρίως επιχειρηματίες;

Έχει περάσει σχεδόν ένας χρόνος από την ανάληψη της νέας εργοδοσίας, και η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων του Ναυπηγείου παραμένει χωρίς δουλειά. Χαρακτηριστικά οι Επισκευές και κάθε εμπορική δραστηριότητα στην ουσία έχουν κλείσει, συρρικνώνοντας σημαντικά το Ναυπηγείο. Και οι 160 συνάδελφοι μας του Τροχαιού Υλικού συνεχίζουν να μένουν απλήρωτοι 33 μήνες και έξω από την δουλειά. Αυτό καταδεικνύει ότι δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια για αυταπάτες, η συμφωνία εκποίησης και στρατιωτικοποίηση του Ναυπηγείου Σκαραμαγκά έχει αποτύχει και πάλι. Ενώ η εργοδοσία για να διασφαλίσει την αύξηση της κερδοφορίας της, σε επερχόμενες και νυν παραγγελίες, που σκοπίμως δεν έχει εκτελέσει, μέσα στον άγριο ανταγωνισμό, στις 30/11/2011 ζήτησε την εκ περιτροπής εργασία για 2 μέρες την εβδομάδα. Αυτό έχει ως στόχο, αφενός την πλήρη κατεδάφιση των κατακτήσεων του εργατικού κινήματος ,και αφετέρου την αδίστακτη καταπίεση και εξαθλίωσή μας. Για να αυξηθούν τα κέρδη τους.

2. Ποιοι ευθύνονται για την κατάσταση αυτή;

Είναι αναμφισβήτητο, ότι την κύρια ευθύνη για την άσχημη πορεία του Ναυπηγείου, την έχουν ασφαλώς οι κυβερνήσεις της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ. Αλλά, ευθύνονται και τα κόμματα, επίσης, που συνέργησαν ή απέφυγαν να αγωνιστούν στα αλήθεια, για να αποτρέψουν τις ξεπουληματικές συμβάσεις με τις ξένες ληστρικές εταιρείες.

Κι οπωσδήποτε δεν είναι καθόλου μικρότερες οι ευθύνες όλων των συνδικαλιστικών παρατάξεων, οι οποίες, υπακούοντας στις κομματικές γραμμές, επικρότησαν, είτε ανέχθηκαν ή στήριξαν, με την διασπαστική πρακτική τους, τις αντεργατικές και τις αντικοινωνικές αυτές συμβάσεις, που υπέγραψαν οι κυβερνήσεις, με τις εταιρείες των γερμανών και αράβων.

3. Τι επιδιώκει να κάνει η διεύθυνση τη ΕΝΑΕ με την απόφαση της να προχωρήσει στην εκ περιτροπής εργασία; Και που θα οδηγήσει τελικά μια τέτοια ενέργεια;

Πρέπει να πούμε ότι πρόκειται για έναν στυγνό εκβιασμό που δεν πρόκειται να τον δεχτούμε. Αυτό σημαίνει όχι μόνο μείωση των αποδοχών μας αλλά και μόνιμη και σταθερή εξαθλίωση για όλους μας. Ουσιαστικά η εργοδοσία απομακρύνεται από την σφαίρα κινδύνου

της δικής της ανύπαρκτης διοίκησης και μετακυλύει το πρόβλημά της στις πλάτες των εργαζόμενων. Με απλά λόγια είναι μέτρο εξοντωτικό που μας στέλνει στην ανεργία.

4. Πόσοι εργάζονταν στο παρελθόν και πόσοι εργάζονται σήμερα συνολικά στα Ναυπηγεία;

Στο παρελθόν, στο ναυπηγείο εργάζονταν πάνω από 1000 εργάτες. Συγκεκριμένα, το 1989 είχαν φτάσει τους 6.700. Σήμερα, απ' όσο είναι γνωστό, εργάζονται γύρω στους 1.000. Απόδειξη της τεράστιας συρρίκνωσης και υποβάθμισης του ναυπηγείου, που έγινε μέσα στα τελευταία 20 χρόνια, επί κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

5. Τι έχει γίνει με τους 160 του Τροχαίου Υλικού;

Οι εργαζόμενοι του Τροχαίου Υλικού βρίσκονται σε τραγική κατάσταση ,αποκλεισμένοι και προδομένοι .Πιστεύω ότι η τύχη όλων των εργαζομένων του ναυπηγείου είναι συνυφασμένη και αλληλένδετη με την αντιμετώπιση της σημερινής κατάστασης των 160. Ανεξάρτητα από τις δικαστικές αποφάσεις του εφετείου, οι 160 ήταν και παραμένουν εργαζόμενοι του ναυπηγείου (ΕΝΑΕ) και αυτός πρέπει να παραμείνει ο βασικός προσανατολισμός μας για την διεκδίκηση της δουλειάς τους και των μισθών τους. Όλες μας οι δυνάμεις και όλες μας οι προσπάθειες εδώ και τρία χρόνια είναι να κινητοποιήσουμε όλες τις παρατάξεις και όλο το σωματείο με την Διοίκηση του σε ένα πλαίσιο ενιαίας κοινής δράσης για την αντιμετώπιση αυτού του ζωτικού δράματος που ζουν 33 μήνες, οι 160 οικογένειες των 160 συναδέλφων μας. Δυστυχώς όμως οι παρατάξεις του σωματείου μας δεν αποδέχτηκαν την δραστηριοποίηση μας σε ένα ενιαίο μέτωπο κοινής αγωνιστικής πάλης.

Αντί για αυτό διατηρείται στάση παθητικότητας και αδράνειας. Ενώ αντίθετα με αυτή τη συντονισμένη δράση που προτείναμε, είχαν κυριαρχήσει προσμονές ότι το πρόβλημα των 160 θα λυθεί μέσα από δικαστικούς δρόμους.Μεγάλη ευθύνη σε αυτό φέρνει και το ΝΚΑ που, κυρίως μέσω πρωτοβουλιών του πρώην εκπροσώπου του, καλλιεργούσε την επανάπαυση ότι το δικαστικό αποτέλεσμα θα είναι νικηφόρο. Ενώ η ηγεσία του σωματείου παρέμεινε επαναπαυμένη στην απάθειά της.

6. Ποια ήταν η ως τώ ρα η στάση της Διοίκησης του Σωματείου σας και πως σκέφτεται να αντιδράσει στα σχέδια της εργοδοσίας για την εκ περιτροπής εργασία;

Δυστυχώς η πλειοψηφία της διοίκησης του σωματείου κρατά παθητική στάση. Η τακτική της υπομονής και του περιμένε μας έφεραν ως εδώ. Αν είχαμε αντιμετωπίσει αγωνιστικά το πρόβλημα των συναδέλφων μας στο Τροχαίο Υλικό καμία εργοδοσία δεν θα τολμούσε να προτείνει τέτοια μέτρα σήμερα.

Στην παρούσα χρονική περίοδο βρισκόμαστε σε διαβούλευση και θα εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια συνεννόησης, αν υπάρχει τέτοια δυνατότητα

7. Πόσες παρατάξεις εκπροσωπούνται στην Διοίκηση του Σωματείου και ποια είναι η εκλογική τους δύναμη;

Σήμερα, στο διοικητικό συμβούλιο του σωματείου μας, εκπροσωπούνται πέντε (5) συνολικά

παρατάξεις.

Η «Συνδικαλιστική Αλλαγή» (ΠΑΣΚΕ) με 7 έδρες.

Το «Νέο Κίνημα Αλλαγής», που είχε εκλέξει 2 έδρες, σήμερα εκπροσωπείται με 1 έδρα.

Η ομάδα Β. Τσιμπίδη (διάσπαση του ΝΚΑ) με 1 έδρα.

Η «Εργοστασιακή Επιτροπή» (ΠΑΜΕ) με 1 έδρα.

Η ΔΑΚΕ (ΝΔ) με 1 έδρα.

8. Που οφείλεται η πρόσφατη διάσπαση του ΝΚΑ και που κατευθύνεται η διασπαστική συντροφιά του Β.Τσιμπίδη;

Ο πρώην εκπρόσωπός μας παρασυρόμενος από την πλάνη ότι όλα θα λυθούν από τα δικαστήρια κινείται ατομικά και με την αυταπάτη ότι, όπως ακόμη ότι τη λύση για το Τροχαίο Υλικό θα τη δώσει η ΝΔ και για αυτό το λόγο έκανε μυστικές συναντήσεις με τη ΝΔ, ξεχνώντας ο πρώην εκπρόσωπός μας την διακήρυξη που είχαμε κάνει, όπου εκθέταμε ξεκάθαρα στους εργαζόμενους την άποψη μας για το ρόλο των αστικών κεφαλαιοκρατικών κομμάτων. Αυτή ήταν και η αφετηρία της διάσπασης με μοναδικό υπεύθυνο τον Β. Τσιμπίδη. Εμείς θεωρούμε πως όλες οι κινήσεις μας πρέπει να ξεκινούν από το σωματείο μας αξιώνοντας ένα σχέδιο κοινής δράσης, πολύ περισσότερο μετά την εκλογή μας στη Διοίκηση του Σωματείου.

9. Ποια είναι η διάθεση των εργαζομένων απέναντι στην κυβερνητική πολιτική και τα σχέδια της εργοδοσίας;

Θεωρώ ότι όλοι ως εργαζόμενοι και πολίτες βιώνουμε μια κοινωνική πολιτική και ιδεολογική σύγχυση και αποστροφή απέναντι στα αστικά κόμματα που κυβερνούν. Είναι αναμφισβήτητο ότι όλοι βιώνουμε τους τρομακτικούς κοινωνικούς κραδασμούς όταν το πολιτικό σύστημα που προστατεύει τα συμφέροντα του κεφαλαίου, προσπαθεί να βρει εκείνες τις νομιμοποιήσεις για να παραμένει αλώβητο προκαλώντας συνθήκες φόβου και εκβιασμών στους εργαζόμενους – πολίτες. Το ίδιο συμβαίνει και στους χώρους δουλειάς. Οι εργαζόμενοι επηρεασμένοι από τα αλληπάλληλα χτυπήματα που δέχονται αλλά και από τις ψευδαισθήσεις που καλλιεργούν τα αστικά κόμματα, δεν αντιδρούν και συχνά υποκύπτουν σε όλα αυτά τα οικονομικά μέτρα της κυβέρνησης όπως και της εργοδοσίας, αφού το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου μας η ΤΡΙΑΙΝΑ με όλες τις παρατάξεις, δεν προετοίμασε όλα αυτά τα χρόνια τους εργαζόμενους να κατανοήσουν τον ταξικό τους προσδιορισμό, απέναντι στο μαύρο μέτωπο που μας κυβερνά συγκροτημένα χωρίς αυταπάτες με στόχευση την υποδούλωση της εργατικής τάξης. Το ίδιο χτύπημα του μαύρου μετώπου απέναντι στους εργαζόμενους ισχύει και για την εργοδοσία.

10. Τι υποστηρίζει η κίνηση των ιδρυτικών ν μελών του ΝΚΑ, για τα προβλήματα του Ναυπηγείου και τι προτείνει για την απόκρουση της εκ περιτροπής εργασίας;

Μοναδική ρεαλιστική λύση είναι η ενοποίηση και η εθνικοποίηση ολόκληρης της Ναυπηγικής Βιομηχανίας σε ένα ενιαίο φορέα, με ένα καλά επεξεργασμένο Σχέδιο ναυπηγικής πολιτικής με βάση τις ανάγκες της Ελληνικής κοινωνίας και τις δυνατότητες που διαθέτει η νησιωτική

χώρα μας. Μιλάμε δηλαδή για μια κοινωνικοποιημένη ενιαία Ναυπηγική Βιομηχανία κάτω από εργατικό έλεγχο (έλεγχος σε όλα τα επίπεδα από εκλεγμένες και ανακλητές εργοστασιακές επιτροπές). Αυτή είναι κατά την γνώμη μας η μοναδική λύση που ανταποκρίνεται στις ανάγκες της Ελληνικής κοινωνίας και στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ναυπηγική μας βιομηχανία

Είναι από όλους παραδεκτό ότι η χώρα μας ως νησιωτική και ναυτική χώρα διαθέτει σοβαρά πλεονεκτήματα για την ανάπτυξη μιας ισχυρής Ναυπηγικής Βιομηχανίας ικανής να αντιμετωπίσει τον άγριο ανταγωνισμό και να απασχολήσει πολύ περισσότερους εργαζόμενους από όσους σήμερα απασχολεί. Εμείς πιστεύουμε ότι ολόκληρο το εργατικό κίνημα με επικεφαλής την Γ.Σ.Ε.Ε., την Π.Ο.Ε.Μ., τα ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ και όλες τις οργανώσεις των Ναυπηγικών μονάδων, πρέπει να αναλάβει προγραμματισμένο αγώνα γι' αυτήν την μόνη ρεαλιστική λύση της ενιαίας κοινωνικοποιημένης ναυπηγικής βιομηχανίας με εργατικό έλεγχο.

Πρέπει να πολεμήσουμε αποφασιστικά όλες τις καπιταλιστικές λύσεις που προτείνονται και οι οποίες έχουν αποδειχθεί ότι δεν είναι λύσεις. Επιδιώκουν μόνο να εξασφαλίσουν την κρατική στήριξη για να πετύχουν την εκμετάλλευση του κλάδου της Ναυπηγικής Βιομηχανίας σε βάρος των εργαζομένων και της κοινωνίας.
